

Bul.St.Univ.Baia Mare
 Seria B, Matematică-Informatică, Vol.VII, Nr.1-2, 153-159

PROCESARE DE MESAJE

Radu SIMA

1. Prezentare generala.

Programarea "obiectuala" este o necesitate in contextul diversificării și profesionalizării aplicațiilor pe sistemele de calcul. Din acest punct de vedere, există tendințe de implementare a unor aplicații în care traficul de mesaje se nu mai fie un simplu cad pentru convergența de texte, ci un complex integrat de funcții, în general multi-media. Un astfel de exemplu îl constituie implementările "hipertext" pe calculatoare APPLE.

Cu toate acestea, încă nu s-a raportat un mediu de programare pentru astfel de implementări, cele mai sofisticate realizări în acest domeniu fiind proiecte dedicate. În aplicațiile curente, mesajele sunt simple argumente restructurate ale unor funcții de limbaj.

Studiul de față îl constituie un astfel de mediu integrator al mesajelor, văzute ca obiecte structurate independente de context.

2. Conditii preliminare.

Restricțiile care se pun unei probleme de tip flux de mesaje sunt următoarele:

- un număr nelimitat de mesaje în sistem;
- trafic foarte intens de mesaje între sistem și operator;
- necesitatea unei viteze foarte mari de răspuns;
- imposibilitatea predicției cererii unui mesaj;
- necesitatea prezentării în diferite videoformate, grafică, sonorizare, etc. a informației;
- recunoașterea codurilor pentru întreaga clasă de programe ce sînt deservite de același procesor de mesaje;
- posibilitatea modificării rapide a mesajelor, actualizarea lor independent de programele de aplicație care le utilizează;
- independența totală codului programelor față de mesajele pe care le solicită;
- portabilitatea și translabilitatea în orice limbă.

Acste restrictii impun de la inceput realizarea unei resurse speciale a sistemului care sa gestioneze in siguranta traficul de mesaje, intr-un mod general si integrat. Aceasta trebuie sa opereze cu structuri bine definite, livrand programele (tesaurilor) solicitante fie o forma "despachetata" a obiectului, fie un cod reprezentand modul in care sardina a fost indeplinita (in cazul in care programul apelant solicita executia unei functii).

3. Principiile de baza ale procesorului de mesaje MP (MESSAGE PROCESSOR).

Din cele aratate mai sus rezultă in primul rind necesitatea separarii nete a programului de aplicatie fata de codul procesorului de mesaje si mesajele propriuzise.

Prima deciderat poate fi realizat prin mai multe metode, in functie de natura aplicatiei care se construiesc. Una mai simpla este inglobarea intregului MP in codul executabil. Acest mod este practic numai in aplicatiile mici care vor sa profite de tesaurul data fabricat ad unor aplicatii mari, precum si de functiile integrate ale MP. Procedeul este simplu, exista module de legatura intre diferitele limbaje uzuale gazda si MP, acestea din urma fiind scrise in "C".

Pentru aplicatiile mari, fie multitasking, fie cu multe programe "independente", sau in mediile integrate asemnabile suprafetelor grafice, modul prezentat mai sus este impropriu din cauza unor module identice in fiecare aplicatie ar fi o risipa inutila pe de o parte, iar pe de alta parte, nu ar putea fi folosite capacitatile foarte rafinate de cautare si livrare a solicitatorilor. In acest caz, MP se instaleaza resident de tip TSR (TERMINATE AND STAY RESIDENT) putind fi excitat prin apeluri (de tip intrerupere sau "filtre") dintr-unul de sistemul de operare pe care este creat. Consecintele snt imediate:

- programele de aplicatie snt alcătuite numai din cod pur;
- oricare program poate avea acces la orice mesaj din sistem, acestea fiind un bun comun al ansamblului;
- MP poate fi interogat contextual, de exemplu prin actionarea unor "teste calde", mod desebit de util la fabricarea "help-urilor instant" pe calculatoarele PC.

Manajele snt inglobate intr-un fisier unic cu structura speciala, care este accesat de MP. Prin acest mod, se realizeaza desideratul de universalitate al mesajelor relativ la aplicant. O foarte importante consecinta rezida de aici: intr-o aplicatie, mesajele pot fi generate asincron fata de generarea codului. Astfel, ele pot lua o forma definitiva doar dupa ce intraga aplicatie a fost realizata si testata profund.

Fiecare mesaj este nominalizat printr-un cod. Acesta se rezuma in ultima instanta la numarul de ordine in fisierul de mesaje, ceea ce nu impiedica existenta unor etichete de translatare intre numarul de ordine si un criteriu literal extern procesorului.

Livrarea unui mesaj presupune găsirea lui, formatarea sau structurarea și livrarea lui fie spre apelant fie spre poarta de ieșire (videoterminalul, de exemplu). Apelantului i se realizează un cod de eroare în cazul în care cererea nu a putut fi îndeplinită. Deoarece apelantul nu are cunoștința apriorică despre conținutul mesajului solicitat, rezultă că acesta poate conține orice: de la text ordinare pînă la structuri complexe de programare, coduri executabile, imagini grafice, overlay-uri, etc. Astfel, este realizat și conceptul de mesaj - obiect, operațiile solicitate reprezentînd cerințe principale, operațiile executate fiind în funcție de context.

O cerință drastică pe care trebuie să o îndeplinească MP este livrarea operațională a mesajelor. În unele aplicații această restricție este foarte drastică: în sistemele multi user spre exemplu, sau în aplicațiile CAM sau supervisor în ceea ce privește răspunsurile la condiții de avarie.

Mecanismul de acces la un mesaj este strîns legat de structura fișierului de mesaje precum și de condițiile de instalare a procesorului MP. În fișier, mesajele sînt grupate în arii de mesaje, ca unitate minimă de acces la fișier. Ariile pot avea dimensiuni foarte variate, depinzînd de taskurile care le folosesc, etc. În general, într-o astfel de arie sînt înglobate mesaje cu aceeași etnie, de exemplu aparținătoare aceleiași clase de tasturi. Memoria de lucru, TRAGEN (TMA GENERAL) este divizată în partiții de dimensiune variabilă, numite TMA (TRANSITORY MESSAGE AREA). Dimensiunea minimă a unei TMA nu poate fi mai mică decît dimensiunea ariei minime din fișierul de mesaje. Ariile de mesaje care conțin mesajele solicitate se vor încărca succesiv în TMA-uri, depinzînd de modul de operare al MP. Independent de mod, algoritmul de livrare al unui mesaj este următorul: se caută mesajul în TMA-urile ocupate. Dacă nu este găsit, se încarcă aria mesajului solicitat în una din TMA-uri, eliberînd-o pe cea mai puțin prioritară. Prioritatea este dependentă de modul în care operează MP.

Din acest punct de vedere, MP deosebeste mai multe categorii de aplicații, în care livrarea mesajelor se optimizează în funcție de privilegiul mesajului, de probabilitatea de solicitare a mesajului sau de privilegiul taskului apelant. În acest sens se pot delimita următoarele configurații de bază:

- aplicațiile cu mesaje ale căror apariții sînt echiprobabile cu tasturi uniforme privilegiate: modul UNIFORM;
- aplicații cu mesaje echiprobabile dar cu taskuri ierarhizate după un criteriu de prioritate: modul PRIORITY;
- aplicații cu mesaje privilegiate, indiferent de probabilitatea de apariție sau de prioritatea taskurilor apelante: modul PRIVILEGE;
- aplicații cu mesaje distribuite după o statistică de probabilitate oarecare, cu tasturi uniforme prioritare: modul PROBABILITY.

Evident, MP poate opera și cu combinații de astfel de situații standard, în orice formă imaginabilă.

În modul UNIFORM, fiecărui task i se alocă una sau mai multe zone de memorie TMA dedicate, în bufferul IMAGEN. Solicitarea unui mesaj presupune căutarea acestuia în oricare din ariile deja existente în TMA, iar dacă acesta nu este prezent, încercarea ariei aparținătoare în zona TMA alocată taskului. Când sînt mai multe taskuri decît zone în TMA, acestora li se vor atribui spre folosință zone comune, taskurile fiind grupate în clase de echivalență relativ la mesaje; de exemplu, acele care folosesc în comun mesaje sau care sînt indiferente relativ la durata accesului la un mesaj. Sistemul de reincarcare a ariilor corespunzătoare taskurilor din clase de echivalență similare este de tipul "zonă dedicată". Taskuri din clase de echivalență diferite nu se vor "stînjeți" între ele relativ la rețolbirea memoriei. Dacă toate taskurile sînt în aceeași clasă de echivalență, metoda de elocare-folosită este rotativă, ROUND ROBIN.

În modul PRIORITY, tehnica de accesare a unui mesaj este similară cazului descris anterior, cu observația că eliberarea unei zone pentru aducerea ariei de pe suport în memorie se face după un criteriu de prioritate: se va elibera aria corespunzătoare clasei taskurilor celor mai puțin prioritare. În acest sens, prioritatea se stabilește ca un criteriu de instalare al aplicației, pe baza analizei procesului pe care îl implementează. În acest mod, taskurile foarte prioritare au ariile de mesaje gata pregătite în memorie, cu maxima de probabilitate.

În modul PRIVILEGE, există mesaje prioritare, care se cer accesate instantaneu. În această situație, MP deschide o TMA specială, în care sînt recoltate la lansarea aplicației toate mesajele specificate într-o listă ca parametru de apel. Acest mod garantează existența în memorie a acestor mesaje, indiferent de ariile din fisier unde lei au obzirca. Aceste mesaje pot conține informații de avarie, cuvinte de dicționar foarte des utilizate, structuri de tip menu, etc.

În modul PROBABILITY, nu există a priori nici un criteriu de preferențiere a taskurilor sau a mesajelor; un analizor statistic calculează în mod experimental probabilitatea de solicitare al unui mesaj. Se eliberează din memorie acele TMA-uri care au cea mai mică probabilitate de solicitare al mesajelor care o conțin. Se observă că acest mecanism este similar unei memorii CACHE și deci funcționează ca atare. Este modul implicit, folosit în special acolo unde nu se cer criterii de prioritate ale taskurilor sau mesajelor.

În practică, se pot combina aceste moduri. Cea mai des întrebuintată metoda este îmbinarea modului PRIVILEGE cu PROBABILITY, care da rezultate foarte satisfăcătoare în majoritatea aplicațiilor mari și foarte mari.

De remarcat că noțiunea de task este mai largă aici, un singur program poate accesa procesorul de mesaje, anumite resurse ale lui putînd fi asimilate unor taskuri separate. Se poate

realiza astfel o dihotomie între mesajele de help de exemplu și mesajele curente dintr-o fază anumită a execuției programului.

Din punctul de vedere al optimizării spațiului de memorie, MP posedă un sistem dinamic de alocare, cu un sistem autentic GARBAGE COLLECTOR, pentru eliberarea interstițiilor neocupate. În acest mod, TMA-urile pot avea o dimensiune reală mai mare decât cea fixată prin parametru de apel, ceea ce conduce la o mai bună optimizare de acces la un mesaj.

4. Structura fișierului de mesaje. Structura mesajelor.

Deoarece numărul mesajelor este nelimitat, iar dimensiunea unui mesaj este imprevizibilă, s-a ales o structură complexă a fișierului de mesaje. Fără a intra în detalii, se poate rezuma faptul că acesta conține un director de lungime fixă, fiecare intrare fiind alocată unei arii. În această intrare se găsesc informații relative la mesajele pe care le conține aria și dimensiunea ei. O parcurgere secvențială a directorului conduce la determinarea offset-ului arii față de începutul fișierului și la numărul de octeți care trebuie încarcate în memorie. Directorul poate fi păstrat permanent în memorie într-o zonă DIR a MP-ului.

În interiorul ariilor, mesajele sunt secvențiale, având ca informație de regasire dimensiunea fiecărui. În acest fel, orice mesaj este accesat printr-un număr similar de operații (dual indiferent de dimensiunea și numărul de mesaje din aplicație).

În corpul mesajelor se găsesc texte propriuzise precum și cuvinte de control necesare funcțiilor pe care le realizează MP. Textele sunt livrate fără nici o modificare din partea procesorului. Cuvintele de control definesc următoarele grupe mari de funcții:

- inserarea unui sir de substituie: MP substituie cuvintul de control cu sirul a cărei adresă este specificată ca parametru de apel;
- inserare mesaj: se substituie cuvintul de control cu mesajul a cărui număr este specificat ca parametru de apel. În acest sens, MP funcționează recursiv, limitările fiind date doar de dimensionarea stivei interne. Prin această funcție, se pot construi texte oricât de lungi, plecând de la un "dictionar" cu câteva mii de cuvinte, ca mesaje elementare;
- funcții de terminal: se modifică fontul, culorile, dimensiunile textului ce urmează. Evident, această operațiune se face în conjuncție cu o altă resursă necesară în aplicații și anume cu un procesor de ecran (SCREEN MANAGER);
- creare ferestre: se livrează parametri pentru generarea unei ferestre fizice (pe PC) sau logice (pe mini);
- generare meniuri (bara, verticale): se livrează apelantului întreaga structură a meniului, printr-o procedură de

selectie. Se returneaza pointerul catre functia selectata;

- generare de macheta si validare pentru introducerea datelor: se specifica pozitiile, textele inlocuitor si criteriile de validare ale datelor introduse prin macheta;
- atasarea help-ului automat (pe mai multe nivele) unei secvente de dialog operator;
- transmitere octeti nedefinitis pe o dimensiune de lungime specificata, apelantul receptioneaza un sir de octeti pe care MP nu il interpreteaza. In acest mod se pot transmite segmente de cod, imagini, etc.

Combinand toate cuvintele de control, se pot realiza structuri cu un grad inalt de complexitate, astfel ca de multe ori aplicatia propriu-zisa rezida dintr-un numar de apeluri catre MP, acesta preluand intreaga sarcina: de la ferestre si meniuri, la help automat, grafica, etc. Tinind cont de diferitele modalitati de multitasking, se pot concepe aplicatii cu orice criteriu de optia imaginat.

5. Servicii speciale. Limbaajul de generare (MS).

Pentru partea de dezvoltare a fost creat un limbaaj de constructie a mesajelor, numit MS (MESSAGE GENERATOR). Cuvintele cheie (30) se leaga intr-o sintaxa "D", surso fiind compilata, linkeditata si executata. In urma executiei se creeaza / modifica fisierul de mesaje. Avantajele snt imediate: usurinta cu care se pot crea structuri critice de complicate, obiecte numite generic "mesaje". Sintaxa este simpla, nu se cere nici un fel de cunostiite apriorice asupra limbaajului gazda. Principalul dezavantaj rezida in faptul rezultatele creatiei nu se vad decit dupa generarea fisierului, deci nu se incadreaza in grupa aplicatiilor WYSIWYG, asa cum snt editoarele de texte evaluate sau aplicatiile DTP. Acest fapt poate provoca unele neajunsuri prin corectii OFF LINE si repetari ale generarii atunci cind schetchetele gindite nu corespund cu ceea ce se doreste in final.

In faza de punere la punct, clauza TEST provoaca inglobarea unui depanator care ajuta mult la stabilirea corectiilor datorate unor eventuale greseli de apel. O bogata gama de mesaje de eroare si avertizare insotesc executia MP sub depanator.

Procesorul de mesaje descris mai sus a fost folosit cu succes la implementarea mesajelor pentru programul de informatizare globala al Bibliotecii Nationale Romene.

BIBLIOGRAFIE

"FDLID" - Programe pentru Biblioteca Nationala.
Rezumat la Simpozionul de informatica, in documentare,
Fredeal, noiembrie 1988. I.C.S.T.C.I.

UNIVERSITY OF BALIA MARE

4800 Baia Mare

ROMANIA